

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED VAN
HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN – 3^E KAMER**

INZAKE: TAA/SA/0069/2011

Advocaat: X

I. DE PROCEDURE

I.1

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft per aangetekend schrijven van 2 februari 2012, Mr. X opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het Rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, voor de zitting van 13 maart 2012 om 14u in het gerechtsgebouw te 2000 Antwerpen, Bolivarplaats 20, zittingszaal F3.

Per schrijven van zelfde datum werd door de Voorzitter eveneens Mr. Q, met kantoor te ..., op de hoogte gesteld van het door de Stafhouder genomen initiatief tot tuchtvervolging, waarbij Mr. Q als klager op de hoogte werd gebracht, conform art. 459, § 1 Ger.W.

Per schrijven van 02/02/2012, werd de Heer Stafhouder van de Orde van de Advocaten te Antwerpen op de hoogte gebracht van de zitting van 13 maart 2012 in bovenvermelde zaak.

Per schrijven van 27/02/2012 kondigde Mr. Y, advocaat te ..., zich aan als raadsman en bevestigt dat hij de elektronische weergave van het gehele dossier heeft bekomen.

Op de zitting van 13 maart 2012, was Mr. X in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn raadsman, Mr. Y

De zaak werd behandeld op 13 maart 2012 met open deuren.

Ter zitting heeft Mr. X zijn standpunt kunnen toelichten, werd verslag aanhoord van de Heer Stafhouder, werd de verdediging bij monde van Mr. Y aanhoord, waarna conclusies en stukken zijn neergelegd voor Mr. X

Op zelfde datum van 13/03/2012 werd de zaak in beraad genomen.

I.2

De heer Stafhouder kreeg voor de eerste maal kennis van de feiten via het schrijven van de heer Stafhouder te Turnhout dd° 17.11.2010.

De kennisgeving van de opening tot tuchtonderzoek volgt uit de brief van de heer Stafhouder aan mr X dd° 16.12.2010 in het licht van art. 458 en 474 Ger.W., zodat de procedure ontvankelijk is.

II. TEN LASTELEGGING

Luidens de oproepingsbrief van 02/02/2012 wordt ten laste gelegd ten aanzien van Mr. X

“Wegens inbreuk op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (art. 455 en 456 Ger.W.) en wegens inbreuk op art. 6 van het reglement van de Orde van Vlaamse Balies, van 31/01/2007 betreffende aan procedures gebonden regels van confraterniteit. (B.S. 21.02.2007): door op of omstreeks 28 mei 2010 rechtstreeks contact te hebben opgenomen met de cliënten van Mr. Q, wetende dat hij hun raadsman was.”

III. BEOORDELING VAN DE TEN LASTE LEGGING

III.1 voorgaanden

Uit de stukken van het dossier, alsook uit de besluiten van Mr. X, kan opgemaakt worden dat deze laatste aangesteld is per vonnis van 09/06/2009, door de Rechtbank van Koophandel te Turnhout, om op te treden als curator van het faillissement inzake BVBA O., opgericht per 31/01/2008 en in faillissement verklaard op 09/06/2009.

Voorafgaandelijk aan het faillissement waren er klaarblijkelijk reeds procedures gevoerd door het echtpaar A, hetzij door de BVBA A., in het licht van achterstallige handelshuur en verkoopprijs van het handelsfonds, waarbij de BVBA O. in gebreke was gebleven.

Deze schuldeisers werden vertegenwoordigd door hun raadsman, Mr. Q, advocaat te ...

Na de aanstelling van Mr. X als curator was er klaarblijkelijk een onenigheid met de visie van mr Q over de te volgen strategie, mbt het al dan niet instellen van een vordering in bestuurders –en oprichtersaansprakelijkheid.

Consoorten A hebben vervolgens een dagvaarding uitgebracht tegen de voormalige bestuurders V-M van de BVBA O. in faillissement.

Door Mr. X werd een rekest neergelegd bij de Rechtbank van Koophandel, met het oog op een minnelijke schikking, zaak welke in voortzetting werd gesteld op 31/05/2010.

Enkele dagen voor deze zitting heeft Mr. Q de rechtbank ingelicht dat zijn cliënten aldaar niet wensten te verschijnen.

Op 28/05/2010 heeft dan het bewuste telefonisch gesprek plaats gehad tussen Mr. X en consoorten A waarvan de inhoud weergegeven is in het schrijven van Mr. Q, dd. 31/05/2010.

Ter gelegenheid van dit telefonisch gesprek zou Mr. X de cliënten van Mr. Q erop gewezen hebben dat de strategie niet de juiste is, dat het zijn plicht is naar een oplossing te streven en betrachtte hij deze partijen te overtuigen om toch naar de zitting te komen.

Er zou gemeld zijn dat dit gesprek door de curator niet zou kenbaar gemaakt worden aan Mr. Q, welke betiteld werd als een doordrijver, waarbij ook de raadsman van de tegenpartij als een "niet gemakkelijke" werd aangemerkt, waarbij een veronderstelling werd geuit dat de beide raadslieden elkaar niet konden luchten.

Tevens werd gesuggereerd dat eventueel een neutrale persoon zijn licht zou laten werpen op deze problematiek.

In de verklaring van 18/05/2011 tegenover de verslaggever, aangesteld door de heer Stafhouder, stelt Mr. X dat het gesprek effectief heeft plaats gehad, doch het verslag enkel de geest weergeeft en niet de woordelijke hernemingen.

Ter zitting verklaarde hij dat de transcriptie wel redelijk de juiste weergave is.

Hij bevestigt in het intern tuchtverslag van 18 mei 2011 inderdaad gezegd te hebben dat de cliënten "*mogelijk zelfs alleen konden komen*", maar dan alleen om "*te luisteren*" en "*zonder dat zij op dat moment hoefden te beslissen*".

In het schrijven van Mr. Q aan de Stafhouder te Turnhout, dd. 31/05/2010, is deze van oordeel dat door de houding, de curator niet enkel Mr. Q 's cliënten op een onverantwoorde manier onder druk zet, zijn verantwoordelijkheden als curator, in het belang van de massa, niet neemt en er alles aan doet via eenzijdige contacten de vertrouwensrelatie tussen Mr. Q en zijn cliënten te ondermijnen.

III.2

Op 02/06/2010 heeft Mr. X een schriftelijke verantwoording geboden aan de Stafhouder te Turnhout waarbij hij onderlijnt dat hij als curator zowel de belangen van de schuldeisers, als deze van de gefailleerde behartigt.

Hij zet daarbij uiteen waarom de visie op de vordering, lastens de vennootschap en de voormalige bestuurders, geheel verschilt van deze van Mr. Q.

Mr. X onderlijnt dat via het telefoongesprek hij de verzoeningsvergadering voor de rechtbank een kans wilde geven, waarbij de aanwezigheid van consorten A vrijblijvend is en er op die dag ook geen beslissing hoefde genomen te worden, dat er tevens een aantal van de uitspraken tijdens het telefonisch gesprek geheel uit de context worden getrokken, doch dat in essentie het louter de bedoeling was een minnelijke regeling te benaarstigen.

De briefwisseling ten aanzien van de Stafhouder te Turnhout wordt slechts aan de Stafhouder te Antwerpen overgemaakt per 17/11/2010, waarna Mr. X gecontacteerd werd, met het oog op nadere verklaring.

Per schrijven van 02/12/2010 onderlijnt Mr. X nogmaals zijn standpunt.

Hij verklaart het verschil in strategie met Mr. Q en het feit dat hij enkel de partij A heeft aangespoord, om aanwezig te zijn in eigen voordeel en het bekomen van een vergelijk. Tevens onderlijnt Mr. X andermaal zijn rol als curator, welke verschilt van deze als advocaat.

Per schrijven van 16/12/2010 meldt de Stafhouder te Antwerpen aan Mr. X dat een tuchtonderzoek wordt geopend en het recht bestaat om gehoord te worden of bijkomende informatie te verstrekken en Mr. E wordt aangesteld als verslaggever.

In een schrijven van 20/12/2010, meldt Mr. X dat hij in de grote lijnen akkoord is met de inhoud van het telefoongesprek, zoals weergegeven, doch ingevolge het tijdsverloop zich niet meer letterlijk kan herinneren wat er toen gezegd is.

Mr. X onderlijnt dat de partijen M-V (zaakvoerders van de gefailleerde vennootschap) wel degelijk fouten hebben begaan, doch dat de vordering, de hoegrootheid ervan, overdreven leek.

Op 31/05/2011 werd vervolgens een verslag opgemaakt en een interne nota, na correctie met aanvulling ondertekend door Mr. X.

III.3 tenlastelegging

Uit de tenlastelegging kan opgemaakt worden dat Mr. X enkel wordt aangewreven op 28/05/2010, rechtstreeks telefonisch contact te hebben genomen met de cliënten van Mr. Q, niettegenstaande hij wist dat deze hun raadsman was.

Er wordt hem derhalve niet verweten dat bepaalde denigrerende uitlatingen over confraters zouden zijn uitgesproken ten aanzien van de cliënten van een andere confrater.

Voor dit al dan niet denigrerend karakter van de uitlatingen is de Tuchtkamer derhalve niet gevat en dient daarover geen oordeel uit te spreken.

De inhoud van het gesprek daarentegen kan wel van belang zijn voor de beoordeling, omtrent de juiste motieven van betrokken advocaat om dit telefonisch gesprek te voeren rechtstreeks met de cliënten van een andere advocaat.

III.4 reglementen

Op grond van het OVB-reglement van 31/01/2007 'betreffende de aan de procedure verbonden regels van confraterniteit', meer bepaald art. 6, heeft de advocaat m.b.t. een bepaalde zaak, geen rechtstreeks contact met een partij, van wie hij weet dat deze in die zaak wordt bijgestaan door een advocaat, tenzij die advocaat uitdrukkelijk zijn toestemming heeft gegeven en op voorwaarde dat deze laatste op de hoogte wordt gehouden.

Door Mr. X wordt in het dossier en besluiten niet ontkend dat dit contact rechtstreeks heeft plaats gehad, doch is deze van mening dat art. 6 van het voormelde reglement geen toepassing kan vinden, daar hij slechts in zijn hoedanigheid van curator tussenkwam.

Terzake wordt verwezen naar art. 2 van het reglement van 21/11/2007 van de OVB 'betreffende de aanvaarding van gerechtelijke mandaten', waarin terug te vinden is dat de advocaat, belast met een gerechtelijk mandaat onderworpen blijft aan de deontologie van de advocaat, *tenzij de deontologische regel onverenigbaar is met zijn mandaat.*

Volgens de verdediging van Mr. X is dit reglement een herneming van het reglement van 17/02/1972 van de Nationale Orde, dermate dat mag gerefereerd worden aan de oudere rechtsleer, waarbij een strikt onderscheid dient gemaakt te worden tussen curator en advocaat, waar deze functies geheel los van elkaar zouden staan, daarbij o.m. verwijzende naar de niet-vertrouwelijkheid van de correspondentie tussen advocaten, het niet geloofd worden op het woord, of het al dan niet dragen van de toga bij de pleidooien. Evenmin, aldus deze rechtsleer, zou de advocaat - curator het verbod ondergaan, zich rechtstreeks te richten tot de cliënt van de advocaat - tegenstrever.

Dit standpunt alsof het de curator te allen tijde en in alle omstandigheden toegestaan is rechtstreeks met een tegenpartij, bijgestaan een advocaat, in contact te komen, wordt niet bijgetreden door de Tuchtraad.

De curator blijft wel degelijk aan de deontologie van de advocaat onderworpen in al zijn facetten, met als enige uitzondering dat de deontologische regel voor advocaten *onverenigbaar* zou zijn met het mandaat (artikel 2 reglement van 21.11.2007).

De term "onverenigbaar", duidt immers op een niet te verenigen situatie, incompatibel, voorwaarde welke zich in casu geenszins voordoet.

Het respecteren van de regel dat de advocaat - curator geen rechtstreekse contacten neemt met een partij, van wie hij weet dat deze in die zaak wordt bijgestaan door een advocaat, is hogenaamd niet incompatibel met de uitoefening van het mandaat.

De Tuchtraad kan aanvaarden dat de curator rechtstreeks met welbepaalde partijen contact neemt, zelfs indien deze bijgestaan worden door een advocaat, wanneer het louter gaat om pragmatische afspraken of handelingen, waarbij de advocaat geen toegevoegde waarde kan bieden.

Echter, wanneer het zoals in casu gaat om een strikt juridische betwisting met gerechtelijke procedures, waarbij de advocaat als eerste adviseur tussenkomt om zijn cliënt bij te staan en een strategie te ontwikkelen, is het aan de curator geenszins toegestaan de advocaat van de wederpartij te negeren of rechtstreeks contact te nemen met diens cliënt.

Het art. 6 van het reglement dd. 31/01/2007, strekt er precies toe dat de advocaat zijn rol ten volle kan spelen en niet mag verschalkt worden door een confrater, ook al vervult deze de rol van curator.

Anders handelen maakt een inbreuk uit op de verplichtingen van loyauteit en confraterniteit.

Deze beoordeling klemmt des te meer daar uit de inhoud van het gesprek tussen Mr. X en de cliënt van Mr. Q, blijkt dat Mr. X duidelijk een andere mening heeft dan Mr. Q over de verdere procedure, kansen op welslagen en te hanteren strategie, dermate dat ongetwijfeld het vertrouwen tussen cliënt en diens advocaat geschaad is of kan worden.

Niettegenstaande de Tuchtraad aanvaardt dat Mr. X gehandeld heeft met de bedoeling om tot een dading te komen, doet dit geen enkele afbreuk aan de confraterniteit, welke hij ook als curator dient te eerbiedigen.

Ten overvloede wordt erop gewezen dat de faillissementswetgeving voldoende wettelijke middelen ter beschikking stelt om te bekomen dat de tegenpartij persoonlijk verschijnt bij het beoordelen van een dading door de Rechtbank, zodat het beoogde doel had kunnen bereikt worden zonder deontologische inbreuk.

IV. STRAFMAAT

Ingevolge de beoordeling van inbreuk op regels van confraterniteit en op art. 6 van het reglement van 31 januari 2007, acht de Tuchtraad een sanctie noodzakelijk.

Gelet op de misverstanden welke blijkbaar bestaan onder curatoren over de juiste verhouding tussen advocatuur en curatorschap, doch ook gelet op het vlekkeloos tuchtrechtelijk verleden, wordt de lichtste sanctie van waarschuwing opgelegd.

OM DEZE REDENEN,

De Tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg, bij tegenspraak.

Verklaart de tuchtvervolgning toelaatbaar;

Verklaart de tenlastelegging aan Mr. X bewezen.

Beslist dat Mr. X als sanctie de waarschuwing wordt opgelegd.

Hebben deelgenomen aan de behandeling, de beraadslaging en de beslissing: de voorzitter en de assessoren, hierna vermeld;

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de uitspraak: de voorzitter en de secretaris, hierna vermeld;

Aldus gewezen en uitgesproken te Antwerpen op 8 mei 2012;

Mr Bernard MAILLEUX, voorzitter

Mr. Caroline KRIEKELS, assessor

Mr. Herman DRIESSEN, assessor

Mr. Jan VAN ROOY, assessor

Mr. Francis MARCK, assessor

Mr Paul Van Leemput, secretaris